

Sum, og for Lodsejerne da aldeles ikke, idet de kun skal betale $\frac{1}{3}$ deraf eller kun 140 Kr. pr. ha. Men det er muligt — jeg tør ikke udtale mig derom —, at Forholdene er saaledes, navnlig efter Grænsedragningen, at det er rimeligt, at Staten paatager sig den meget betydelige Udgift, og at man kun paalægger Lodsejerne den forholdsvis beskedne Udgift. Men jeg gør dog opmærksom paa, at det er en betydelig Udgift for Staten alene til Afvanding, og at der utvivlsomt her er Tale om en betydelig Gevinst for de paagældende Lodsejere.

Arbejdet skal efter Lovforslaget forestaa af Dige Kommissionen. Jeg gaar ud fra, at man kan træffe Foranstaltninger imod, at der bliver indkaldt fremmed Arbejdskraft til dette Arbejde. Jeg vil spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ikke ogsaa er hans Mening, at danske Arbejdere her fortrinsvis maa komme i Betragtning, at det maa være udelukket, at man henter Arbejdskraft Syd fra til dette Arbejde, saa længe der er dansk Arbejdskraft at faa.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i det Udvalg, som jeg forstaa, at det ærede Medlem Hr. Mads Gram vil foreslaa nedsat. Det er vel rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at Lovforslaget ikke kan vedtages nu saa sent paa Foraaret, men der vil jo saa være Mulighed for at faa det gennemført i en Sommer-samling eller i næste Rigsdagssamling. Nogen Tid maa Rigsdagen jo have til at se paa et saadant Lovforslag, som drejer sig om stor Bekostning for Staten. Ellers vilde der jo ikke være nogen Mening i i det hele taget at forelægge et saadant Forslag for Rigsdagen. Men jeg antager ogsaa, den højtærede Landbrugsminister er enig med mig i, at Rigsdagen skal have Lejlighed til, saa godt som det overhovedet er muligt, at sætte sig ind i Lovforslaget, inden det bliver gennemført.

Ulrich: Da mine Partifæller de ærede Medlemmer Hr. Raffnsøe og Hr. Holger Andersen er forhindrede i at være til Stede her, skal jeg paa mit Partis Vegne udtale, at vi fra vor Side er villige til at gaa til en Forhandling om Gennemførelse af det foreliggende Forslag. Forslaget gaar jo ud paa at skabe betydelige Værdier der-

ovre, hvor der i Øjeblikket ligger Værdier, som ikke kan udnyttes paa Grund af, at Vandet ikke kan komme bort. Naar man ser Udgifternes Størrelse og det Areal, der er Tale om at afvande ved Hjælp af disse Pengemidler, maa man jo erkende, at dersom der ved Afvanding kan fremskaffes brugbare Græsgange og Havejord, er Udgiften absolut ikke for stor. Det ser altsaa absolut tiltalende ud, og jeg tvivler ikke om, at de, der har udarbejdet disse Forslag, og den højtærede Landbrugsminister, der har overvejet dem, har overbevist sig om paa Stedet, at Forholdene er saaledes, at disse Foranstaltninger virkelig vil kunne lykkes. Det maa indrømmes, at det er et ret betydeligt Tilskud, Staten her giver, større Tilskud, end der almindeligt ydes til den Slags Arbejders Fremme. Men det er jo ogsaa andre Forhold, det her drejer sig om, end dem, hvorved vi i Almindelighed herhjemme har beskæftiget os i Retning af Afvanding.

Der er et enkelt Forhold, jeg vil pege paa. Det vil sikkert være naturligt, at den Kommission, som skal fastslaa efter Reglerne for almindelige Landvæsenkommissioners Arbejde, hvilke Lodsejere der skal deltage i Udgifterne ved Anlægget, med det samme fastsætter, hvilke Ydelser disse Lodsejere skal deltage i for at vedligeholde Anlægget. Jeg vil paa Forhaand stille mig overordentlig tvivlende overfor, at man ved selve Anlæggets Drift skulde kunne indvinde Midler, hvorved man kunde vedligeholde Anlægget, og skal man senere fastsætte, hvem der skal deltage i Vedligeholdelsen, vil dette sikkert rumme en Fare. Det er sikkert baade heldigst og lettest, at man samtidig med, at det fastslaaes, hvilke Lodsejere der skal deltage i Anlægget, ogsaa fastslaa, i hvilken Udstrækning de skal deltage i Vedligeholdelsen.

Med disse Udtalelser skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige var Støtte til Gennemførelsen af dette Lovforslag, men jeg gaar selvfølgelig ud fra, at det nærmere bliver overvejet i et Udvalg, da der sikkert er mange forskellige Forhold at tage i Betragtning, inden man tager endelig Stilling dertil.

Kr. Pedersen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag.